

Mál nr. 117/2014
M og
V v. frítímaslysáttryggingar fjölskyldutryggingar.

Tilkynningarfrestur skv. 124. gr. laga um váttryggingasamninga nr. 30/2004.

Gögn.

1. Málskot móttakið þann 14. apríl ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V frá 2. maí 2014.

Málsatvik.

M lenti í frítímaslysi þann 26. janúar 2011 þegar hún rann til í hálfu fyrir utan leikskóla dóttur hennar. Vildi slysið nánar þannig til að M var að stíga út úr bifreið sinni þegar hún rann og féll á vinstri öxlina.

Leitaði hún til heimilislæknis síns þann 18. febrúar sama ár enda fóru einkenni frá öxl og hálsi versnandi. Við skoðun komu í ljós eymsli yfir supraspinatus vöðvafestu og skert hreyfing í vinstri öxl og hálsi sem einnig var aumur. Samkvæmt læknisvottorði frá heimilislækni M þann 17. janúar 2014 leitaði M nokkrum sinnum til hans í kjölfar slyssins vegna þessara sömu einkenna, síðast 13. janúar 2014. Kemur fram í niðurlagi vottorðsins að fullvíst megi telja að axlareinkenni M megi beint rekja til slyssins og að batahorfur séu óljósar.

Samkvæmt læknisvottorði Sveinbjörns Brandssonar leitaði M fyrst til hans 27. maí 2013 að tilvísun hnykkjara hennar. Fram kemur í vottorðinu að líklegt sé að ástand hennar skáni með tímanum en að hugsanlegt sé að hún muni hafa varanleg óþægindi af slysinu.

V var tilkynnt um slysið þann 13. desember 2013. Með bréfi þann 27. janúar 2014 hafnaði V bótaskyldu úr slysáttryggingu heimilistryggingar M hjá V. Grundvöllur höfnunar V var að slysið hafði ekki verið tilkynnt innan eins árs frá slysinu. Eftir ósk um endurskoðun afstöðu V hafnaði V bótaskyldu úr fyrrgreindi váttryggingu öðru sinni.

Þar sem M var ósammála þessum rökum V var málinu skotið til úrskurðarnefndarinnar.

Álit.

Í 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga kemur fram að sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysáttryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glatar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á.

M telur m.a. að frestur samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laganna hefjist ekki ávallt á slysdegi og vísar í því samhengi til dóms Hæstaréttar nr. 7/2009 frá 22. október 2009. Þar kemur orðrétt fram: “Af lögskýringargögnum verður ekkert ráðið um hvernig ætlast hafi verið til að beitt yrði framangreindri reglu um frest tjónþola til að hafa uppi kröfu á hendur váttryggingafélagi í skjóli slysáttryggingar. Með því að upphaf frestsins ræðst eftir hljóðan þessa ákvæðis af því tímamarki þegar tjónþoli fær vitneskju um atvik, sem bótakrafa hans er reist á, getur á hinn bóginn ekki staðist að ávallt skuli miðað í þeim efnum við þann dag, sem slys verður, enda liggur beint við að það hefði verið tekið berum orðum fram í ákvæðinu ef sú hefði verið ætlunin.” Enn fremur segir í dóminum: “Í skilningi 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 getur tjónþoli samkvæmt þessu ekki talist hafa vitneskju um atvik, sem leiða af sér rétt hans til bóta úr þessum váttryggingum vegna tímabundins missis starfsorku eða varanlegrar læknisfræðilegrar örorku, fyrr en slíkar afleiðingar slyss eru kunnar.”

Það er afstaða V að M hafi haft vitneskju um þau atvik sem leitt gætu til bótaréttar í síðasta lagi þann 23. apríl 2012, þ.e. þegar M fékk samþykktan endurhæfingarlífeyri hjá Tryggingastofnun. Þessu hafnar M og telur tilkynningarfrestin ekki hafa verið liðinn þegar V var tilkynnt um slysið.

Ekki verður fallist á með V að ársfresturinn hafi byrjað að líða þann 23. apríl 2012 þegar M fékk samþykktan endurhæfingarlífeyri frá Tryggingastofnun. Heimilt er að greiða einstaklingum á aldrinum 18-67 ára endurhæfingarlífeyri í allt að 18 mánuði þegar ekki er ljóst hver starfshæfni verður til frambúðar í kjölfar sjúkdóma eða slysa. Þannig er ljóst að samþykktur endurhæfingarlífeyrir getur ekki talist til þeirra atvika sem vísað er til í 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga.

Eins og áður hefur komið fram sendi M tilkynningu til V um slysið þann 13. desember 2013. V hefur ekki sýnt fram á að M hafi þann 13. desember 2012 haft vitneskju um þau atvik sem krafa hennar er reist á. Gögn málsins benda heldur ekki til þess.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frítímaslysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 20. maí 2014

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.